

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA Nr. 109/2017
din 08.02.2017

Dosar nr: 329/2016

Petiția nr: 2798/03.05.2016

Petenti: Asociația Mișcarea Angajament Civic (CEMO)

Reclamați: Instituția Primarului Municipiului Tîrgu Mureș

Obiect: concurs angajare Director Adjunct la Direcția Școli

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

1. 1. Asociația Mișcarea Angajament Civic (CEMO), cu sediul în Tîrgu Mureș, str. Petru Dobra, nr.29/19, jud. Mureș

I.2. Denumire și sediu reclamatului

2.1. Instituția Primarului Municipiului Tîrgu Mureș, cu sediul în Tîrgu Mureș, Piața Victoriei, nr: 3, jud. Mureș

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 2798 din 03.05.2016, petentul sesizează faptul că, în data de 24.03.2016, la sediul Primăriei Miercurea Ciuc s-a organizat concursul pentru ocuparea postului vacant de Director Adjunct la Direcția Școli, iar una din cerințele generale de participare a fost de cunoaștere a limbii române și nu s-a stabilit de către organizator condiția obligatorie de cunoaștere a limbii maghiare.

III. Citarea părților

3.1.În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare în data de 31.05.2016.

3.2. Procedura de citare legal îndeplinită, părți absente.

IV. Susținerea părților

4.1.Susținerea petentului

4.1.1. Prin petiția înregistrată , petentul sesizează Consiliul cu privire la cerintele generale de participare la concursul de ocupare a postului de Director Adjunct la Direcția Școli, din cadrul Primăriei Tîrgu Mureș. Acesta consideră că intrucât este vorba de o funcție publică de execuție de relaționare nemijlocită cu publicul, este necesar ca organizatorul să stabilească ca și condiție obligatorie cunoașterea limbii maghiare, alături de limba română.

4.1.2. Petentul invocă prevederile art 120 alin (2) din Constituția României, art 108 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici și art 19 din legea nr 215/2001 privind administrația publică locală, potrivit cărora în unitățile administrativ teritoriale în care cetățenii aparținând minorităților naționale au o pondere peste 20 % din numărul de locuitori, **unii funcționarii publici** vor cunoaște și limba minorității naționale respective.

4.2.Susținerea reclamatului

4.2.1. Reclamatul susține că postul invocat nu are atribuții de contact direct cu cetățenii. Acesta consideră că dacă se impunea ca și condiție cunoașterea limbii maghiare, ar fi fost una discriminatorie pentru cetățenii români- de naționalitate română și s-ar fi încălcat dreptul fundamental al acestora de folosirea limbii române- singura limbă oficială conform prevederilor Constituției.

5. Motivele de fapt și drept

5.1. În fapt, Colegiul reține că obiectul petiției vizează concursul de angajare pe postul de Director Adjunct la Direcția Școlii, post pentru care nu s-a stabilit ca și condiție cunoașterea limbii maghiare.

5.2. În drept, sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

5.3. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acelei legăturii de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte

de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

5.4. În prezenta speță, petenta susține că una din cerințele generale de participare a fost cunoașterea limbii române și nu s-a stabilit de către organizator condiția obligatorie de cunoaștere a limbii maghiare.

5.5. Analizând situația în cauză, susținerile părților și probatoriul depus la dosar, Colegiul directotr reține faptul că postul nu are atribuții de contact direct cu cetățenii, astfel nu se putea impune ca și condiție obligatorie cunoașterea limbii maghiare. Astfel, se consideră că, dacă se impunea ca și condiție cunoașterea limbii maghiare s-ar fi creat o situație discriminatorie pentru cetățenii români-de naționalitate română, încălcându-se dreptuș fundamental al acestora.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

5.6 Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

5.7. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Motivele de fapt și de drept : Asztalos Csaba Ferenc

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.